KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 285 endelig udg.

Bruxelles, den 5. juli 1993

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Fællesskabets vegne af
konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet

(Den reviderede Helsingfors-konvention 1992)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (Helsinforskonventionen 1974) trådte i kraft den 3. maj 1980 for 7 Østersøkyststater (Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Danmark, Republikken Polen, Kongeriget Sverige, Republikken Finland, Den Tyske Demokratiske Republik, USSR).

2. Den 21. juni 1977 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om Fællesskabets tiltrædelse af Helsingfors-konventionen i betragtning af, at denne indeholder lovgivningsaspekter på områder, hvor Fællesskabet har kompetence, navnlig inden for vandlovgivningen.

   En kontraherende part i denne konvention, som ikke er medlem af Fællesskabet, modsatte sig i oktober 1977 indledningen af forhandlingerne. På trods af Rådets indsats nåedes der ikke til noget betydeligt resultat.

   Den gunstige politiske udvikling har gjort det muligt på ny at lancere forhandlingerne, der har ført til en revision af konventionen, hvorved Fællesskabet kan tiltræde nævnte konvention.

3. I mellemtiden har der været ført forhandlinger med henblik på indgåelse af en ny konvention om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der skal erstatte den fra 1974.

   I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 18. marts 1992 undertegnede Kommissionen den 24. september 1992 konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (den reviderede Helsingfors-konvention 1992); konventionen er ligeledes åben for undertegnelse af nye berørte lande, så som Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik (nu Republikken Tjekkiet og Republikken Slovakiet), Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Kongeriget Norge, Den Russiske Føderation, Ukraine.

4. Hovedformålet med denne konvention er at tilrettelægge et nært regionalt samarbejde for at sikre en økologisk restaurering af Østersøen, således at havmiljøet kan regenere sig selv og den økologiske ligevægt opretholdes.

   De områder, hvor konventionen finder anvendelse, henhører - i hvert fald delvis - under Fællesskabets udstrakte kompetenceområde med hensyn til retsforskrifter på vandområdet.

   I henhold til Domstolens dom af 31. marts 1971 vedrørende den europæiske vejtransportoverenskomst, Kommissionen mod Rådet (sag 22/70, sml. s. 263), har Fællesskabet derfor kompetence til at indgå en sådan konvention. Endvidere er medlemsstaterne enkeltvis ikke i stand til at opfylde alle de forpligtelser, der følger af konventionen.

5. Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøen, der blev undertegnet i Helsingfors den 22. marts 1974, og som trådte i kraft den 3. maj 1980, udløbet ved ikrafttrædelsen af denne konvention.

6. Angivelse af de indre territorialfarvande i overensstemmelse med artikel 1 i den reviderede Helsingfors-konvention af 1992 er i henhold til international ret de berørte medlemsstaters kompetence, eftersom det drejer sig om afgrænsning af suveænitetsområder.

7. Da de i konventionen foreskrevne foranstaltninger er miljøpolitiske instrumenter, skal Rådets afgørelse som retsgrundlag anvende EØF-Traktatens artikel

FORSLAG TIL RÅDETS AFGØRELSE OM INDGÅELSE PÅ FÆLLESSKABETS VEGNE AF KONVENTIONEN OM BESKYTTELSE AF HAVMILJØET I ØSTERSØOMRÅDET, DEN REVIDEREDE HELSINGFORS-KONVENTION 1992

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen(1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet(2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg(3), og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabets vegne deltaget i forhandlingerne om udarbejdelse af forslaget til den reviderede Helsingfors-konvention af 1992;

denne konvention blev på Fællesskabets vegne undertegnet den 24. september 1992;

i denne konvention fastlægges en ramme for regionalt samarbejde for at sikre en økologisk restaurering af Østersøen, således at havmiljøet kan regenerere sig selv, og den økologiske ligevægt opretholdes;

Kommissionen har vedtaget foranstaltninger på det område, som konventionen dækker, og det er dens opgave på disse områder at indgå forpligtelser på internationalt plan;

Fællesskabets miljøpolitik bidrager til forfølgelsen af mål med henblik på bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne;

Fællesskabets miljøpolitik sigter mod et højt beskyttelsesniveau, og den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler;

inden for deres respektive kompetenceområder samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og relevante internationale organisationer;

Fællesskabets indgåelse af konventionen bidrager til at virkeliggøre de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 130 R -

---

(1) EFT
(2) EFT

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (den reviderede Helsingfors-konvention af 1992), undertegnet i Helsingfors (Finland) den 24. september 1992, godkendes på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand foretager deponeringen af godkendelsesinstrumentet hos den finske regering i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionens artikel 38.

Udfærdiget i ....., den

På Rådets vegne

Konvention om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, 1992

DE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER KLAR OVER de uundværlige værdier i havmiljøet i Østersøområdet, dets exceptionelle hydrografiske og økologiske særpræg og dets levende ressourcers sårbarhed over for forandringer i miljøet,

SOM BETÆNKER de historiske og nuværende økonomiske, sociale og kulturelle værdier, som Østersøområdet har for dets befolkningernes velvære og udvikling,

SOM BEMÆRKER SIG dybt foruroligede den stadige forurening af Østersøområdet,

SOM ERKLÆRER deres faste beslutning om at sikre en økologisk restaurering af Østersøen, der kan sikre, at havmiljøet kan regenere sig selv, og at den økologiske ligevægt opretholdes,

SOM ERKENDER, at beskyttelsen og forbedringen af havmiljøet i Østersøområdet er opgaver, der ikke effektivt kan løses ved nationale bestræbelser alene, men at også et nært regionalt samarbejde og andre egnede internationale forholdsregler er påkrævet,

SOM SÆTTER PRIS PÅ de resultater, der er opnået på miljøbeskyttelsesområdet i forbindelse med 1974-konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, og den rolle, Kommissionen for beskyttelse af havmiljøet i Østersøen har spillet heri,

SOM MINDER OM de relevante bestemmelser og principper i 1972-erklæringen fra Stockholm-konferencen om det menneskelige miljø og slutakten fra 1975-konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa (CSCE),

SOM ØNSKER at fremme samarbejdet med de ansvarlige regionale organisationer, såsom Den Internationale Fiskerikommission for Østersøen, der blev oprettet i 1973 ved Gdansk-konventionen om fiskeri og bevaring af de levende rigdomskilder i Østersøen og Bælterne,

SOM GLÆDER SIG OVER Østersø-erklæringen fra Østersøstater og andre berørte stater, Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og samarbejdende internationale finansieringsinstitutioner forsamlet i Rønneby i 1990, og det fælles overordnede program med henblik på en fælles handlingsplan for at genetablere en sund økologisk balance i Østersøområdet,

SOM ER KLAR OVER betydningen af gennemsigtighed og offentlighedens medvirken samt det arbejde, ikke-statslige organisationer har gjort for hensigtsmæssig beskyttelse af Østersøområdet,

SOM SER MED TILFREDSHED PÅ de bedre muligheder for nært samarbejde, der er blevet skabt gennem de nylige politiske begivenheder i Europa på grundlag af fredeligt samarbejde og gensidig forståelse,

SOM ER BESLUTTET PÅ at give udviklingen i den internationale miljøpolitik og miljølovgivningen en konkret form i en ny konvention for at udbygge, styrke og modernisere retssystemet for beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1
Konventionsområde

Denne konvention gælder for Østersøområdet. Ved "Østersøområdet" forstås i denne konvention Østersøen og indsejlingen til Østersøen afgrænset af breddeparallelen gennem Skagen i Skagerrak ved 57° 44'43''N. Det omfatter indre territorialfarvande, dvs. i denne konvention vandområderne på landsiden af basislinjerne, hvorfra territorialfarvandets bredde måles, ind til grænsen på landsiden i henhold til de kontraherende parters angivelse.

Ved deponering af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument meddeler en kontraherende part depositaren angivelsen af sine indre territorialfarvande for så vidt angår denne konvention.

Artikel 2
Definitioner

I denne konvention forstås ved:

1. "Forurening" - tilførsel ved mennesket, direkte eller indirekte, af stoffer eller energi til havet, herunder flodmundinger, der måtte bringe menneskets sundhed i fare, skade levende ressourcer og marine økosystemer, hindre den retmæssige anvendelse af havet, herunder fiskeri, skade brugskvaliteten af havvand og medføre, at rekreative værdier forringes;

2. "Forurening fra landbaserede kilder" - forurening af havet fra alle punktkilder eller spredte kilder på land, der når havet gennem vand, luft eller direkte fra kysten. Det omfatter forurening fra tilsigtet bortskaffelse i havbunden med adgang fra land gennem tunnel, rørledning eller andre midler;

3. "Skib" - et fartøj af en hvilken som helst type, som bruges i havmiljøet, og omfatter hydrofoilbåde, luftpudefartøjer, undervandsfartøjer, flydende fartøjer og faste eller flydende platforme;

4. a) "Dumpning":

   i) enhver tilsigtet bortskaffelse i havet eller i havbunden af affald og andre stoffer fra skibe, andre menneskeskabte konstruktioner på havet eller luftfartøjer;

   ii) enhver tilsigtet bortskaffelse i havet af skibe, andre menneskeskabte konstruktioner på havet eller luftfartøjer;

   b) "Dumpning" indbefatter ikke:

   i) bortskaffelse i havet af affald eller andre stoffer, der skyldes eller hidrører fra normal drift af skibe, andre menneskeskabte konstruktioner på havet eller luftfartøjer og disses udstyr, med undtagelse af affald eller andre stoffer, som transporteres af skibe, andre menneskeskabte konstruktioner på havet eller luftfartøjer, der har til formål at bortskaffe sådanne stoffer, eller som hidrører fra behandling af sådant affald eller andre stoffer på sådanne skibe, konstruktioner eller luftfartøjer;

ii) anbringelse af stoffer med andet formål end blot at bortskaffe dem, forudsat at sådan anbringelse ikke strider mod denne konventions formål.

5. "Afbrænding" - tilsigtet afbrænding af affald eller andre stoffer på havet med henblik på termisk destruktion af affaldet eller stofferne. Aktiviteter i forbindelse med normal drift af skibe eller andre menneskeskabte konstruktioner er ikke omfattet af denne definition;

6. "Olie" - enhver form for mineralolie, herunder råolie, brændselsolie, olieslam, olieaffald og raffinerede produkter;

7. "Skadeligt stof" - ethvert stof, der, hvis det tilføres havet, vil kunne forårsage forurening;

8. "Farligt stof" - ethvert skadeligt stof, der på grund af dets iboende egenskaber er persistent, giftigt eller eventuelt bioakkumulerende;

9. "Forureningshændelse" - en begivenhed eller en række af begivenheder af samme oprindelse, der medfører eller måtte medføre udledning af olie eller andre skadelige stoffer, og som er eller måtte være en trussel for havmiljøet i Østersøen eller for en eller flere kontraherende parters kyst og hermed forbundne interesser, og som kræver nødaktioner eller andre former for øjeblikkelig indsats;

10. "Regional organisation for økonomisk integration" - organisation, der består af suveræne stater, hvortil medlemsstaterne har overdraget deres kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder;

11. "Kommission" - Kommissionen for Beskyttelse af Havmiljøet i Østersøen, som omhandlet i artikel 19.

Artikel 3

Grundlæggende principper og forpligtelser

1. De kontraherende parter skal enkeltvis eller i fællesskab tage alle egnede lovgivningsmæssige, administrative eller andre relevante forholdsregler for at forebygge og fjerne forurening med henblik på at fremme en økologisk restaurering af Østersøområdet og opretholde dets økologiske balance.

2. De kontraherende parter skal anvende forsigtighedsprincippet, dvs. træffe forebyggende foranstaltninger, når der er grund til at formode, at stoffer eller energi, der direkte eller indirekte tilføres havmiljøet, måtte bringe menneskets sundhed i fare, skade levende ressourcer og marine økosystemer, ødelægge rekreative værdier eller forhindre andre retmæssige anvendelser af havet, selv når der ikke er noget afgørende bevis på en årsagssammenhæng mellem tilførslerne og deres påståede virkninger.

3. Med henblik på at forebygge og fjerne forurening af Østersøområdet skal de kontraherende parter fremme anvendelsen af den bedste miljømæssige praksis og den bedste tilgængelige teknologi. Hvis en reduktion af tilførslerne som resultat af anvendelsen af den bedste miljømæssige praksis og den bedste tilgængelige teknologi som beskrevet i bilag II ikke fører til miljømæssigt acceptable resultater, skal der træffes yderligere foranstaltninger.

4. De kontraherende parter skal anvende forureneren-betaler-princippet.

5. De kontraherende parter sikrer, at målinger og beregninger af emissioner fra punktkilder til vand og luft og af tilførsler fra diffuse kilder til vand og luft foretages på en videnskabeligt set hensigtsmæssig måde for at vurdere havmiljøets tilstand i Østersøområdet og sikre denne konventions gennemførelse.

6. De kontraherende parter skal bestræbe sig mest muligt på at sikre, at gennemførelsen af denne konvention ikke forårsager grænseoverskridende forurening i områder uden for Østersøområdet. Desuden må de pågældende foranstaltninger ikke føre til hverken uacceptable miljøbelastninger for luftkvaliteten og atmosfæren eller for vand, jordbund og grundvand, til uacceptabel skadelig eller forøget affaldsbortskaffelse eller til en forøget risiko for menneskets sundhed.

Artikel 4
Anvendelse

1. Denne konvention skal finde anvendelse på beskyttelsen af havmiljøet i Østersøområdet, som omfatter vandet og havbunden, herunder deres levende ressourcer og andre former for liv i havet.

2. Hver kontraherende part skal med forbehold af suveræne rettigheder gennemføre bestemmelserne i denne konvention inden for sit ydre territorialfarvand og indre territorialfarvande gennem sine nationale myndigheder.

3. Denne konvention skal ikke finde anvendelse på noget krigsskib, marinehjælpeskib, militært luftfartøj eller andet skib og luftfartøj, som ejes eller anvendes af en stat, så længe de udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

Hver kontraherende part skal imidlertid gennem vedtagelse af egnede forholdsregler, som ikke skader sådanne af den ejede eller anvendte skibes og luftfartøjers drift eller driftssikkerhed, sikre, at sådanne skibe og luftfartøjer handler på en måde, som, så vidt det er rimeligt og muligt, er i overensstemmelse med denne konvention.

Artikel 5
Skadelige stoffer

De kontraherende parter forpligter sig til at forebygge og fjerne forurening af havmiljøet i Østersøområdet, som er forårsaget af skadelige stoffer fra alle kilder, i henhold til bestemmelserne i denne konvention, og med henblik herpå at gennemføre procedurerne og foranstaltningerne i bilag I.

Artikel 6
Principper og forpligtelser
vedrørende forurening fra landbaserede kilder

1. De kontraherende parter forpligter sig til at forebygge og fjerne forurening fra Østersøområdet fra landbaserede kilder ved bl.a. at anvende den bedste miljømæssige praksis for alle kilder og den bedste tilgængelige teknologi på alle punktkilder. De pågældende foranstaltninger med henblik herpå træffes af hver enkelt kontraherende part i Østersøens afvandingsområde, uden at suveræniteten herved indskrænkes.

2. De kontraherende parter gennemfører de i bilag III udstukne procedurer og foranstaltninger. Med henblik herpå skal de, hvor det er hensigtsmæssigt, bl.a. samarbejde i opstillingen og vedtagelsen af specifikke programmer, retningslinjer, normer eller bestemmelser vedrørende emissioner og tilførsler til vand og luft, miljøkvalitet og produkter, der indeholder skadelige stoffer og materialer samt anvendelsen heraf.

3. Farlige stoffer fra punktkilder må ikke, undtagen i ubetydelige mængder, direkte eller indirekte tilføres havmiljøet i Østersøområdet uden en forudgående særlig tilladelse, der regelmæssigt skal fornyes, og som udstedes af de vedkommende nationale myndigheder i overensstemmelse med principperne i bilag III, regel 3. De kontraherende parter sørger for, at godkendte emissioner til vand og luft overvåges og kontrolleres.

4. Hvis tilførslen fra et vandløb, der gennemløber to eller flere kontraherende parters territorier, eller som udgør grænsen mellem dem, måtte forårsage forurening af havmiljøet i Østersøområdet, skal de pågældende kontraherende parter i fællesskab og om muligt i samarbejde med en berørt tredjestat træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge og fjerne en sådan forurening.

Artikel 7
Vurdering af virkninger på miljøet

1. Når der i henhold til international lov eller overnationale bestemmelser, der gælder den kontraherende oprindelsespart kræves en vurdering af virkningerne på miljøet vedrørende en foreslået aktivitet, som måtte få betydelige skadelige virkninger på havmiljøet i Østersøområdet, skal den pågældende kontraherende part meddele det til kommissionen og til alle andre kontraherende parter, som måtte berøres af de grænseoverskridende virkninger i Østersøområdet.

2. Den kontraherende oprindelsespart skal indlede høringer med de andre kontraherende parter, som måtte berøres af sådanne grænseoverskridende virkninger, når sådanne høringer kræves i henhold til international ret eller overnationale bestemmelser, som gælder for den kontraherende oprindelsespart.

3. Hvor to eller flere kontraherende parter deler grænseoverskridende vandområder inden for Østersøens afvandingsområde, skal disse parter samarbejde om at sikre, at mulige virkninger for havmiljøet i Østersøområdet fuldt ud undersøges i en vurdering af virkningerne på miljøet, som omhandlet i stk. 1 i denne artikel. De pågældende kontraherende parter træffer i fællesskab passende foranstaltninger for at forebygge og fjerne forurening, herunder kumulative skadevirkninger.

Artikel 8
Forebyggelse af forurening fra skibe

1. Med henblik på at beskytte Østersøområdet mod forurening fra skibe skal de kontraherende parter tage forholdsregler som angivet i bilag IV.

2. De kontraherende parter skal udforme og anvende ensartede krav vedrørende forefindelse af modtageanlæg for affald fra skibe skabt om bord, bl.a. under hensyntagen til særlige behov i passagerskibe, der sejler i Østersøområdet.

Artikel 9
Lystfartøjer

Ud over at gennemføre de bestemmelser i denne konvention, som vil være egnede til anvendelse på lystfartøjer, skal de kontraherende parter tage særlige forholdsregler med henblik på at bekæmpe lystsejladsens skadelige virkninger på havmiljøet i Østersøområdet. Forholdsreglerne skal bl.a. omfatte luftforurening, støj og hydrodynamiske virkninger samt passende modtageanlæg for affald fra lystfartøjer.

Artikel 10
Forbud mod afbrænding

1. De kontraherende parter skal forbyde afbrænding i Østersøområdet.

2. Hver kontraherende part påtager sig at sikre, at denne artikels bestemmelser overholdes af skibe:

   a) som er indregistreret inden for dens territorium eller fører dens flag;

   b) som inden for dens territorium eller territorialfarvand laster stoffer med henblik på afbrænding;

   eller

   c) som antages at foretage afbrænding inden for de indre territorialfarvande og ydre territorialfarvand.

3. I tilfælde af formodet afbrænding skal de kontraherende parter samarbejde ved undersøgelsen af sagen i overensstemmelse med bilag IV, regel 2.

Artikel 11
Forebyggelse af dumpning

1. De kontraherende parter skal forbyde dumpning i Østersøområdet, jf. dog undtagelserne i stk. 2 og 4 i denne artikel.

2. Dumpning af klapmaterialer kræver forudgående særlig tilladelse, der udstedes af vedkommende nationale myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V.

3. Hver kontraherende part påtager sig at sikre, at denne artikels bestemmelser overholdes af skibe og luftfartøjer:

   a) som er indregistreret inden for dens territorium eller fører dens flag;

   b) som inden for dens territorium eller territorialfarvand laster stoffer med henblik på dumpning;

   eller

   c) som antages at foretage dumpning inden for dens indre territorialfarvande og ydre territorialfarvand.

4. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke finde anvendelse, når menneskeliv bringes i fare, eller et skibs eller luftfartøjs sikkerhed til søs trues af fuldstændig ødelæggelse eller fuldstændigt tab af skibet eller luftfartøjet, eller i ethvert tilfælde, som udgør en fare for menneskeliv, hvis dumpning viser sig at være den eneste måde, hvorpå truslen kan afværges, og hvis det er overvejende sandsynligt, at skaden som følge af en sådan dumpning vil være mindre, end det ellers ville være tilfældet. En sådan dumpning skal foretages således, at sandsynligheden for fare for menneskeliv eller livet i havet mindskes.

5. Dumpning i henhold til bestemmelserne i denne artikels stk. 4 skal indberettes og behandles i overensstemmelse med bilag VII og skal ligeledes straks indberettes til kommissionen i henhold til bestemmelserne i bilag V, regel 4.

6. I tilfælde af dumpning, som formodes at være i strid med denne artikels bestemmelser, skal de kontraherende parter samarbejde om undersøgelse af sagen i overensstemmelse med bilag IV, regel 2.

Artikel 12

Undersøgelse og udnyttelse af havbunden og dens undergrund

1. Hver kontraherende part skal tage alle forholdsregler med henblik på at forhindre forurening af havmiljøet i Østersøområdet som følge af undersøgelse eller udnyttelse af dens del af havbunden og dennes undergrund eller af enhver hermed forbundet aktivitet på havbunden samt at sikre, at der forefindes passende beredskab til øjeblikkelig indsats ved forureningshændelser forårsaget af sådanne aktiviteter.

2. For at forhindre og fjerne forurening fra sådanne aktiviteter påtager de kontraherende parter sig at gennemføre de procedurer og foranstaltninger, der er fastsat i bilag VI, for så vidt som de er relevante.

Artikel 13

Meddelelse og høring vedrørende forureningshændelser

1. Når en forureningshændelse på en kontraherende parts territorium måtte forårsage forurening af havmiljøet i Østersøområdet uden for dens territorium og tilstødende havområde, hvor det udøver højhedsret i henhold til international ret, skal den kontraherende part straks meddele de kontraherende parter, hvis interesser berøres eller måtte berøres.

2. Hvor det skønnes nødvendigt af de kontraherende parter omhandlet i stk. 1, skal der finde høringer sted med henblik på forebyggelse, nedbringelse og bekæmpelse af sådan forurening.

3. Stk. 1 og 2 gælder ligeledes i tilfælde, hvor en kontraherende part har fået påført en sådan forurening fra en tredjestats territorium.

Artikel 14

Samarbejde om bekæmpelse af havforurening

De kontraherende parter skal enkeltvis og i fællesskab tage alle egnede forholdsregler, som angivet i bilag VII, med henblik på at opretholde passende beredskab til indsats i tilfælde af forureningshændelser for at fjerne eller minimere følgerne af disse hændelser for havmiljøet i Østersøområdet.

Artikel 15
Naturbeskyttelse og biodiversitet

De kontraherende parter skal enkeltvis og i fællesskab tage alle egnede forholdsregler for så vidt angår Østersøområdet og dets kystøkosystemer, der påvirkes af Østersøen, for at bevare de naturlige levesteder og artsrigdommen og beskytte de økologiske processer. Sådanne forholdsregler skal ligeledes tages for at sikre en bæredygtig anvendelse af naturressourcerne i Østersøområdet. Med henblik herpå skal de kontraherende parter følgelig tilstræbe at vedtage instrumenter med egnede retningslinjer og kriterier.

Artikel 16
Indberetning og udveksling af oplysninger

1. De kontraherende parter meddeler regelmæssigt Kommissionen om:

   a) love og forskrifter og andre foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre bestemmelserne i denne konvention, dets bilag og henstillinger vedtaget herunder;

   b) de trufne foranstaltningers effektivitet med hensyn til at gennemføre bestemmelserne i litra a); og

   c) problemer med gennemførelse af bestemmelserne i litra a).

2. På anmodning af en kontraherende part eller af kommissionen skal de kontraherende parter indgive oplysninger om udledningstilladelser, emissionsdata eller data om miljøkvalitet, for så vidt som de foreligger.

Artikel 17
Oplysninger til offentligheden

1. De kontraherende parter skal sørge for, at offentligheden har adgang til oplysninger om forholdene i Østersøen og vandområderne i dens afvandingsområde, hvilke foranstaltninger der træffes eller planlægges for at forhindre og fjerne forurening samt de pågældende foranstaltningers effektivitet. Med henblik herpå skal de kontraherende parter sørge for at følgende oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden:

   a) udstedte tilladelser og de betingelser heri, der skal opfyldes;

   b resultater af vand- og spildevandsprøveudtagning, der er foretaget med henblik på overvågning og vurdering samt resultaterne af afprøvning af overensstemmelse med vandkvalitetsmålsætningerne eller tilladelsesbetingelserne; og

   c) vandkvalitetsmålsætninger.

2. Hver kontraherende part skal sikre, at disse oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden til enhver tid inden for rimelighedens grænser og at offentligheden gives rimelig mulighed for mod betaling af et rimeligt gebyr at få kopier af oplysninger i fortegnelserne.

Artikel 18
Beskyttelse af oplysninger

1. Denne konventions bestemmelser må ikke berøre en kontraherende parts rettigheder og forpligtelser i henhold til national lov og gældende overnationale bestemmelser til at beskytte oplysninger vedrørende intellektuel ejendomsret, herunder industriel og kommerciel forretningshemmelighed eller national sikkerhed samt personlige datas fortrolighedskarakter.

2. Hvis en kontraherende part ikke desto mindre beslutter at give sådanne beskyttede oplysninger til en anden kontraherende part, skal den part, der modtager sådanne beskyttede oplysninger respektere fortroligheden af de modtagne oplysninger og de betingelser hvorpå oplysningerne gives, og må kun anvende de pågældende oplysninger til de formål, hvortil de blev givet.

Artikel 19
Kommissionen

1. Kommissionen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, benævnt "kommissionen", oprettes herved med henblik på denne konvention.

2. Kommissionen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der blev oprettet i henhold til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1974, er kommissionen.

3. Kommissionens formandskab skal gives til hver kontraherende part efter tur i alfabetisk rækkefølge efter staternes navne på det engelske sprog. Formanden skal fungere i en to-års periode og kan ikke i sin formandsperiode virke som repræsentant for den kontraherende part, der har formandskabet.

Såfremt formanden ikke sidder hele formandsperioden ud, skal den kontraherende part, der har formandskabet, udnævne en efterfølger, som skal forblive på posten, indtil den kontraherende parts formandsperiode udløber.

4. Kommissionen skal holde møde mindst én gang årligt efter indkaldelse fra formanden. Efter anmodning fra en kontraherende part, der støttes af en anden kontraherende part, skal formanden indkalde til ekstraordinært møde så snart som muligt, dog ikke senere end halvfems dage efter datoen for anmodningens fremsættelse.

5. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, skal kommissionen træffe sine beslutninger enstemmigt.

Artikel 20
Kommissionens pligter

Det er kommissionens pligt:

a) bestandigt at overvåge gennemførelsen af denne konvention;

b) at fremsætte rekommandationer vedrørende forholdsregler i forbindelse med denne konventions formål;

c) at foretage en løbende gennemgang af indholdet af denne konvention, herunder dens bilag, og at anbefale de kontraherende parter sådanne ændringer i denne konvention, herunder dens bilag, som måtte være nødvendige, herunder ændringer i listen over stoffer og materialer, såvel som vedtagelse af nye bilag;

d) at definere kriterier for forureningskontrol, målsætninger for begrænsningen af forureningen og målsætninger i forbindelse med forholdsregler, især de i bilag III anførte;

e) i nært samarbejde med egnede regeringsorganer og under hensyntagen til litra f) at fremme yderligere forholdsregler til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, og med henblik herpå,

(i) fra til rådighed stående kilder modtage, behandle, resumere og udsende relevante videnskabelige, teknologiske og statistiske oplysninger; og

(ii) fremme videnskabelig og teknologisk forskning;

f) når det findes hensigtsmæssigt, at søge kompetente regionale og andre internationale organisationers bistand i et samarbejde om videnskabelig og teknologisk forskning såvel som anden relevant aktivitet i forbindelse med denne konventions målsætninger;

2. Kommissionen kan påtage sig andre opgaver, som den skønner hensigtsmæssig for at fremme denne konventions formål.

Artikel 21
Administrative bestemmelser for kommissionen

1. Kommissionens arbejdssprog er engelsk.

2. Kommissionen vedtager selv sin forretningsorden.

3. Kommissionens kontor, benævnt "sekretariatet", skal være beliggende i Helsingfors.

4. Kommissionen udnævner en eksekutivsekretær og træffer bestemmelse om udnævnelsen af sådant andet personel, som måtte findes fornødent, og fastlægger eksekutivsekretærens pligter og vilkår.

5. Eksekutivsekretæren er kommissionens øverste administrative embedsmand og udfører de funktioner, som er nødvendige for administrationen af denne konvention, kommissionens arbejde og andre opgaver, som overdrages eksekutivsekretæren af kommissionen og dens forretningsorden.

Artikel 22
Finansielle bestemmelser for kommissionen

1. Kommissionen vedtager selv sit finansregulativ.

2. Kommissionen vedtager et årligt eller toårigt budget over foreslåede udgifter og overvejer budgetoverslag for den derefter følgende regnskabsperiode.

3. Budgettets samlede beløb, herunder eventuelle af kommissionen vedtagne tillægsbudgetter, betales af de kontraherende parter, bortset fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, med lige store andele, medmindre kommissionen enstemmigt træffer anden beslutning.

4. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab bidrager med højest 2,5% af budgettets administrationsomkostninger.

5. Hver kontraherende part betaler udgifterne i forbindelse med sine repræsentanters, eksperters og rådgiveres deltagelse i kommissionen.

Artikel 23
Stemmeret

1. Hver kontraherende part har en stemme i Kommissionen, jf. dog stk. 2.

2. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og andre regionale organisationer for økonomisk integration udøver i sager under deres kompetence deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal medlemsstater, der er kontraherende part i denne konvention. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

Artikel 24
Videnskabeligt og teknologisk samarbejde

1. De kontraherende parter påtager sig, direkte eller i egnede tilfælde gennem kompetente regionale eller andre internationale organisationer, at samarbejde om videnskabelig, teknologisk og anden forskning og at udveksle materiale såvel som andre videnskabelige oplysninger, for så vidt angår denne konvention. For at fremme forsknings- og overvågningsaktiviteter i Østersøområdet påtager de kontraherende parter sig at harmonisere deres fremgangsmåde med hensyn til tilladelsesprocedurer for udførelse af sådanne aktiviteter.

2. Med forbehold af denne konventions artikel 4, stk. 2, påtager de kontraherende parter sig, direkte eller i egnede tilfælde gennem regionale eller andre internationale organisationer, at fremme studier, at påtage sig, støtte eller bidrage til programmer beregnet på at udvikle metoder til vurdering af forureningens art og omfang, veje, udsathed, farer og afhjælpning i Østersøområdet. De kontraherende parter påtager sig navnlig at udforme alternative metoder til behandling, bortskaffelse og tilintetgørelse af sådanne materialer og stoffer, som vil kunne forårsage forurening af havmiljøet i Østersøområdet.

3. Med forbehold af denne konventions artikel 4, stk. 2, påtager de kontraherende parter sig, direkte eller i egnede tilfælde gennem regionale eller andre internationale organisationer, og på grundlag af oplysninger og data, der er erhvervet i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, at samarbejde om udformningen af sammenlignelige observationsmetoder, om udførelsen af forundersøgelser og om opstillingen af komplementære eller fælles overvågningsprogrammer.

4. Organisationen og omfanget af arbejde i forbindelse med gennemførelsen af de i de foregående stykker omhandlede opgaver skal i hovedsagen fastlægges af kommissionen.

Artikel 25
Skadesansvar

De kontraherende parter påtager sig så hurtigt som muligt i fællesskab at udforme og godkende regler i forbindelse med skadesansvar som følge af handlinger eller undladelser i strid med denne konvention, herunder bl.a. ansvarsbegrænsning, kriterier og fremgangsmåder ved fastlæggelsen af ansvar og til rådighed stående retsmidler.

Artikel 26
Bilæggelse af tvister

1. I tilfælde af en tvist mellem kontraherende parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention skal de kontraherende parter søge en forhandlingsløsning. Hvis sagens parter ikke kan nå til enighed, skal de anmode om bona officia hos eller i fællesskab anmode om mægling ved en tredje kontraherende part, en kvalificeret international organisation eller en kvalificeret person.

2. Hvis sagens parter ikke har været i stand til at løse deres tvist ved forhandling eller har været ude af stand til at nå til enighed om de ovennævnte forholdsregler, skal sådanne tvister efter indbyrdes aftale afgøres af en ad hoc voldgiftsdomstol, en permanent voldgiftsdomstol eller Den Internationale Domstol.

Artikel 27
Sikring af visse friheder

Intet i denne konvention må fortolkes som en krænkelse af friheden til sejlads, fiskeri, videnskabelige havundersøgelser og anden retmæssig anvendelse af det åbne hav, eller af rettigheden til fredelig gennemsejling af det ydre territorialfarvand.

Artikel 28
Bilagenes status

De til denne konvention knyttede bilag udgør en integrerende del af konventionen.

Artikel 29
Forhold til andre konventioner

Denne konventions bestemmelser skal være uden præjudice for de kontraherende parters rettigheder og forpligtelser i henhold til indgåede såvel som fremtidige traktater, der fremmer og videreudvikler de almindelige havretlige principper, som denne konvention hviler på, og i særdeleshed bestemmelser vedrørende forebyggelse af forurening af havmiljøet.

Artikel 30
Konference for revision eller ændring af konventionen

Med de kontraherende parters samtykke eller efter anmodning fra kommissionen kan der indkaldes til en konference med det formål at foretage en almindelig revision eller en ændring af denne konvention.

Artikel 31
Ændringer i konventionens artikler

1. Hver kontraherende part kan foreslå ændringer i denne konventions artikler. Ethvert sådant ændringsforslag forelægges depositaren og af denne meddeles alle kontraherende parter, som skal underrette depositaren om deres godkendelse eller forkastelse af ændringen så snart som muligt efter modtagelse af meddelelsen.

På anmodning af en kontraherende part skal en foreslået ændring overvejes i kommissionen. I så tilfælde gælder artikel 19, stk. 4. Hvis en ændring vedtages af kommissionen, gælder proceduren i denne artikels stk. 2.

2. Kommissionen kan anbefale ændringer til denne konventions artikler. Sådanne anbefalede ændringer forelægges depositaren og af denne meddeles alle kontraherende parter, som skal underrette depositaren om deres godkendelse eller forkastelse af ændringen så snart som muligt efter modtagelse af meddelelsen.

3. Ændringen træder i kraft halvfems dage efter, at depositaren har modtaget underretning om godkendelse af den pågældende ændring fra alle kontraherende parter.

Artikel 32
Ændringer i bilagene og vedtagelse af bilag

1. Enhver af en kontraherende part foreslået ændring i bilagene skal meddeles de øvrige kontraherende parter af depositaren og overvejes i kommissionen. Hvis ændringen vedtages af kommissionen, skal den meddeles de kontraherende parter og anbefales til godkendelse.

2. Enhver af kommissionen anbefalet ændring til bilagene skal meddeles de kontraherende parter af depositaren og anbefales til godkendelse.

3. En sådan ændring skal anses for at være godkendt ved udløbet af en af kommissionen fastsat periode, medmindre en af de kontraherende parter ved skriftlig meddelelse til depositaren inden for denne periode har fremsat indsigelse mod ændringen. Den godkendte ændring skal træde i kraft på en af kommissionen fastsat dato.

Den af kommissionen fastsatte periode skal forlænges i en yderligere periode på seks måneder og datoen for ændringens ikrafttræden udsættes tilsvarende, hvis en kontraherende part i særlige tilfælde underretter depositaren før udløbet af den af kommissionen fastsatte periode om, at den agter at godkende ændringen, men at de forfatningsmæssige krav til en sådan godkendelse endnu ikke er opfyldt.

4. Et bilag til denne konvention kan vedtages i overensstemmelse med denne artikels bestemmelser.

Artikel 33
Forbehold

1. Der kan ikke tages forbehold over for denne konventions bestemmelser.

2. Bestemmelserne i stk. 1 forhindrer ikke en kontraherende part i for en periode på ikke over et år midlertidigt at ophæve anvendelsen af et bilag til denne konvention eller en del deraf eller en ændring deri, efter at vedkommende bilag eller ændringen deri er trådt i kraft. Enhver kontraherende part i 1974-konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der ved denne konventions ikrafttræden ophæver anvendelsen af et bilag eller en del deraf, skal anvende det tilsvarende bilag eller del deraf til 1974-konventionen i ophævelsesperioden.

3. Hvis en kontraherende part efter denne konventions ikrafttræden påberåber sig bestemmelserne i stk. 2, skal den, på det tidspunkt, da kommissionen vedtager en ændring i et bilag eller et nyt bilag, give de øvrige kontraherende parter meddelelse om de bestemmelser, som vil blive midlertidigt ophævet i henhold til stk. 2.

Artikel 34
Undertegnelse

Denne konvention står åben for undertegnelse i Helsingfors fra den 9. april 1992 til den 9. oktober 1992 for de stater og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der deltog i den diplomatiske konference om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der blev afholdt i Helsingfors den 9. april 1992.

Artikel 35
Ratifikation, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres eller godkendes.

2. Denne konvention skal efter dens ikrafttræden være åben for tiltrædelse af enhver anden stat eller regional organisation for økonomisk integration, der er interesseret i at opfylde denne konventions mål og formål, forudsat at vedkommende stat eller organisation indbydes af alle de kontraherende parter. Hvis det drejer sig om en regional organisation for økonomisk integration med begrænset ansvarsområde, bliver kommissionen og den pågældende organisation enige om vilkår og betingelser for dens deltagelse.

3. Ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos depositaren.

4. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og eventuelle andre regionale organisationer for økonomisk integration, der bliver kontraherende part i denne konvention, skal i spørgsmål inden for deres kompetenceområde for egen regning udøve de rettigheder og opfylde det ansvar, som denne konvention giver deres medlemsstater. I sådanne tilfælde kan disse organisationers medlemsstater ikke udøve deres rettigheder enkeltvis.

Artikel 36
Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft to måneder efter deponeringen af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne af alle undertegnende kyststater ved Østersøen og af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

2. For hver stat, der ratificerer eller godkender denne konvention før eller efter deponeringen af det sidste ratifikations- eller godkendelsesinstrument, der er omhandlet i stk. 1, træder denne konvention i kraft to måneder efter dagen for den pågældende stats deponering af dets ratifikations- eller godkendelsesinstrument eller på dagen for denne konventions ikrafttræden, hvis dette sker senere.

3. For hver tiltrædende stat eller regional organisation for økonomisk integration træder denne konvention i kraft to måneder efter dagen for den pågældende stats eller regionale organisation for økonomisk integrations deponering af tiltrædelsesinstrumentet.

4. Når denne konvention træder i kraft, ophører konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der blev undertegnet i Helsingfors den 22. marts 1974, med senere ændringer, med at gælde.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 4 vil ændringerne til bilagene i nævnte konvention, der er vedtaget af de kontraherende parter i nævnte konvention mellem undertegnelsen af denne konvention og dens ikrafttræden, fortsat gælde indtil de tilsvarende bilag til denne konvention er blevet ændret i overensstemmelse hermed.

6. Uanset bestemmelserne i stk. 4 vil rekommandationer og beslutninger vedtaget under nævnte konvention fortsat gælde i det omfang, de er i overensstemmelse med og ikke udtrykkeligt ophævet af denne konvention eller af enhver beslutning vedtaget i henhold hertil.

Artikel 37
Udtræden

1. Når som helst efter udløbet af fem år fra datoen for denne konventions ikrafttræden kan enhver kontraherende part udtræde af denne konvention ved skriftlig meddelelse til depositaren. Udtrædelsen får virkning for vedkommende kontraherende part den tredivte juni det år, der følger efter året, i hvilket depositaren modtog meddelelse om udtrædelsen.

2. I tilfælde af meddelelse om udtrædelse fra en kontraherende part skal depositaren indkalde til et møde mellem de kontraherende parter med henblik på at overveje udtrædelsens virkning.

Artikel 38
Depositar

Finlands regering, der fungerer som depositar, skal

a) meddele alle kontraherende parter og eksekutivsekretæren om:

   i) undertegnelserne;

   ii) deponering af ethvert ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument;

   iii) enhver ikrafttrædelsesdato for denne konvention;

   iv) enhver foreslået eller anbefalet ændring til en artikel eller et bilag eller vedtagelse af et nyt bilag samt datoen, på hvilken en sådan ændring eller et nyt bilag træder i kraft;

   v) enhver meddelelse, og dato for dets modtagelse, i henhold til artikel 31 og 32;

   vi) enhver meddelelse om udtræden og den dato, på hvilken sådan udtræden får virkning;

   vii) ethvert andet dokument eller meddelelse vedrørende denne konvention;

b) sende bekræftede kopier af denne konvention til tiltrædende stater og regionale organisationer for økonomisk integration.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget hertil, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Helsingfors den niende april nitten hundrede og tooghalvfems i ét autentisk eksemplar på engelsk, der deponeres hos Finlands regering. Finlands regering sender bekræftede kopier til alle signatarerne.

For Den Tjekkiske og Slovakiske Føderale Republik

For Kongeriget Danmark

For Republikken Estland

For Republikken Finland

For Forbundsrepublikken Tyskland

For Republikken Letland

For Republikken Lithauen

For Kongeriget Norge

For Republikken Polen

For Den Russiske Føderation

For Kongeriget Sverige

For Ukraine

For Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

BILAG I

Skadelige stoffer

DEL 1 GENERELLE PRINCIPPER

1.0 Indledning

For at opfylde kravene i de forskellige dele i denne konvention skal følgende procedure anvendes af de kontraherende parter ved fastlæggelse og evaluering af skadelige stoffer som defineret i artikel 2, stk. 7.

1.1 Kriterier for skadelige stoffer

Bestemmelse og vurdering af stoffer skal baseres på stoffernes iboende egenskaber, nemlig:

- persistens
- toksicitet eller andre skadelige egenskaber
- tendens til bioakkumulation,

samt egenskaber, der måtte forårsage forurening, såsom

- forholdet mellem registrerede koncentrationer og koncentrationer, der ikke har nogen registreret virkning
- menneskeskabt risiko for eutrofiering
- grænseoverskridende eller vidtrækkende betydning
- risiko for uønskede ændringer i det marine økosystem og virkningernes uoprettelighed eller holdbarhed
- radioaktivitet
- alvorlig indvirkning på fiskeri eller andre retmæssige anvendelser af havet
- spredningsmønster (f.eks. mængde, anvendelsesmønster og sandsynligheden for at nå havmiljøet)
- påviste carcinogene, teratogene eller mutagene egenskaber i eller gennem havmiljøet.

Disse egenskaber er ikke nødvendigvis lige vigtige for bestemmelsen og vurderingen af et bestemt stof eller gruppe af stoffer.

1.2 Prioriterede grupper af skadelige stoffer

De kontraherende parter skal i deres forebyggende foranstaltninger give prioritet til følgende gruppe af stoffer, der generelt anses for at være skadelige stoffer:

a) tungmetaller og forbindelser heraf
b) organiske halogenforbindelser
c) organiske phosphor- og tinforbindelser
d) pesticider, såsom fungicider, herbicider, insekticider, slimicider og kemikalier, der anvendes til beskyttelse af træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, skind og tekstiler
e) olier og kulbrinter af mineralolieoprindelse
f) andre organiske forbindelser, der er særlig skadelige for havmiljøet
g) nitrogen- og phosphorforbindelser
h) radioaktive stoffer, herunder affald
i) persistente materialer, der måtte flyde, forblive svævende eller synke
j) stoffer, der måtte forårsage alvorlige virkninger for smagen og/eller lugten af produkter til menneskeføde fra havet, eller virkninger for smag, lugt, farve, gennemsigtighed eller andre af vandets egenskaber.

DEL 2 FORBUDTE STOFFER

For at beskytte Østersøområdet mod farlige stoffer skal de kontraherende parter fuldstændigt eller delvis forbyde anvendelsen af følgende stoffer eller grupper af stoffer i Østersøområdet og dets afvandingsområde:

2.1 Stoffer, der er forbudt til alle slutanvendelser, undtagen lægemidler

DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(4-chlorphenyl)ethan) og dets derivater DDE og DDD.

2.2 Stoffer, der er forbudte til alle anvendelser, undtagen i bestående udstyr med lukket system indtil det ikke kan bruges længere, eller til forskning, udvikling og analytiske formål

a) PCB (polychlorerede biphenyler)
b) PCT (polychlorerede terphenyler).

2.3 Stoffer, der er forbudte til bestemte anvendelser

Organiske tinforbindelser til begroningshindrende malinger til lystfartøjer på under 25 m og fiskenetbure.

DEL 3 PESTICIDER

For at beskytte Østersøområdet mod farlige stoffer skal de kontraherende parter søge at reducere til et minimum og om muligt forbyde anvendelsen af følgende stoffer som pesticider i Østersøområdet og dets afvandingsområde:

	CAS-nummer
Acrylonitril	107131
Aldrin	309002
Aramit	140578
Cadmiumforbindelser	-
Chlordan	57749
Chlordecon	143500
Chlordimeform	6164983
Chloroform	67663
1,2-Dibromethan	106934
Dieldrin	60571
Endrin	72208
Floureddikesyre og derivater deraf	7664393, 144490
Heptachlor	76448
Isobenzan	297789
Isodrin	465736
Kelevan	4234791
Blyforbindelser	-
Kviksølvforbindelser	-
Morfamquat	4636833
Nitrophen	1836755
Pentachlorphenol	87865
Polychlorerede terpener	8001501
Quintozen	82688
Selenforbindelser	-
2,4,5-T	93765
Toxaphen	8001352

BILAG II

Kriterier for anvendelse af bedste miljømæssige praksis og bedste tilgængelige teknologi

Regel 1: Generelle bestemmelser

1. I overensstemmelse de relevante dele i denne konvention skal de kontraherende parter anvende de kriterier for bedste miljømæssige praksis og bedste tilgængelige teknologi, der er beskrevet nedenfor.

2. For at forhindre og fjerne forurening skal de kontraherende parter anvende den bedste miljømæssige praksis på alle kilder og den bedste tilgængelige teknologi på punktkilder, og minimere eller fjerne tilførsler til vand og luft fra alle kilder ved at foretage kontrol.

Regel 2: Bedste miljømæssige praksis

1. Udtrykket "bedste miljømæssige praksis" betyder anvendelse af den mest egnede kombination af forholdsregler. Ved valg i hvert enkelt tilfælde skal mindst følgende rangorden af forholdsregler overvejes:

- oplysning af offentligheden og brugere om de miljømæssige følger af valget af bestemte aktiviteter og produkter, deres anvendelse og endelige bortskaffelse
- udvikling og anvendelse af kodeks for god miljømæssig praksis, der dækker alle aspekter af produktets levetid
- påbudt mærkning med oplysninger til offentligheden og brugerne om de miljøfarer, der er forbundet med et produkt, dets anvendelse og endelige bortskaffelse
- forefindelse af indsamlings- og bortskaffelsesordninger
- ressourcebesparelser, herunder energi
- genanvendelse, genvinding og genbrug
- undgåelse af anvendelsen af farlige stoffer og produkter samt frembringelse af farligt affald
- anvendelse af økonomiske instrumenter på aktiviteter, produkter eller grupper af produkter og emissioner
- en tilladelsesordning, der omfatter en række restriktioner eller et forbud.

2. Ved fastlæggelse generelt eller i de enkelte tilfælde af, hvilken kombination af forholdsregler, der ville være den bedste miljømæssige praksis, bør navnlig overvejes:

- forsigtighedsprincippet
- de økologiske farer forbundet med produktet, dets fremstilling, anvendelse og endelige bortskaffelse
- undgåelse af eller erstatning gennem mindre forurenende virksomhed eller stoffer
- anvendelsens omfang
- mulige miljømæssige fordele eller ulemper ved erstatningsmaterialer eller -aktiviteter
- fremskridt og ændringer i den videnskabelige viden og forståelse
- tidsbegrænsning for gennemførelse
- samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser.

Regel 3: Bedste tilgængelige teknologi

1. Udtrykket "bedste tilgængelige teknologi" betyder det seneste udviklingsstadium i processer, faciliteter eller driftsmetoder, der angiver en bestemt forholdsregels egnethed i praksis til at begrænse udledninger.

2. Ved fastlæggelse af, hvorvidt et sæt processer, faciliteter og driftsmetoder udgør den bedste tilgængelige teknologi generelt eller i enkelttilfælde bør der særligt overvejes:

- sammenlignelige processer, faciliteter eller driftsmetoder, der for nylig er blevet afprøvet med godt resultat
- teknologiske fremskridt og ændringer i videnskabelig viden og forståelse
- den pågældende teknologis økonomiske gennemførlighed
- tidsbegrænsning for anvendelse
- arten og omfanget af de pågældende emissioner
- affaldsreducerende teknologi
- forsigtighedsprincippet.

Regel 4: Fremtidige udviklinger

Det følger deraf, at "den bedste miljømæssige praksis" og "den bedste tilgængelige teknologi" vil ændre sig med tiden i lyset af teknologiske fremskridt og økonomiske og samfundsmæssige faktorer, samt ændringer i videnskabens viden og forståelse.

BILAG III

Kriterier og forholdsregler for forebyggelse af forurening fra landbaserede kilder

Regel 1: Generelle bestemmelser

I overensstemmelse med de relevante dele i denne konvention skal de kontraherende parter anvende kriterierne og forholdsreglerne i dette bilag i hele afvandingsområdet og tage hensyn til bedste miljømæssige praksis (BMP) og bedste tilgængelige teknologi (BTT) som beskrevet i bilag II.

Regel 2: Specifikke krav

1. Kommunalt spildevand skal behandles mindst biologisk eller med andre lige så effektive metoder for så vidt angår nedbringelse af vigtige parametre. Der skal foretages en væsentlig reduktion af næringsstoffer.

2. Styring af vandforbruget i industrianlæg bør sigte mod lukkede vandsystemer eller en høj grad af recirkulation for at undgå spildevand så vidt som overhovedet muligt.

3. Industrispildevand skal behandles separat, før det fortyndes ved opblanding med vand.

4. Spildevand, der indeholder farlige stoffer eller andre relevante stoffer, må ikke behandles sammen med andet spildevand, medmindre der opnås en lignende reduktion af forureningsbelastningen sammenlignet med en separat rensning af hver spildevandsstrøm. Forbedringen af spildevandskvaliteten må ikke føre til en væsentlig forøgelse af omfanget af skadelig slam.

5. Grænseværdier for emissioner, der indeholder skadelige stoffer, til vand og luft skal anføres i særlige tilladelser.

6. Industrianlæg og andre punktkilder, der er tilsluttet kommunale vandrensningsanlæg skal anvende den bedste tilgængelige teknologi for at undgå skadelige stoffer, der ikke kan gøres uskadelige i det kommunale spildevandsbehandlingsanlæg, eller som måtte forstyrre processerne i anlægget. Derudover skal der træffes forholdsregler efter den bedste miljømæssige praksis.

7. Forurening fra akvakultur skal forhindres og fjernes ved at fremme og gennemføre den bedste miljømæssige praksis og den bedste tilgængelige teknologi.

8. Forurening fra spredte kilder, herunder landbruget, skal fjernes ved at fremme og gennemføre den bedste miljømæssige praksis.

9. Anvendte pesticider skal overholde de kriterier, der fastlægges af kommissionen.

Regel 3: Principper for udstedelse af tilladelser til industrianlæg

De kontraherende parter påtager sig at anvende følgende principper og procedurer, når de udsteder tilladelser omhandlet i artikel 6, stk. 3, i denne konvention:

1. Driftslederen på et industrianlæg skal fremsende data og oplysninger til den relevante nationale myndighed under anvendelse af en ansøgningsformular. Det anbefales, at driftslederen forhandler med den pågældende nationale myndighed om de data, der er nødvendige for ansøgningen, før denne forelægges myndigheden (aftale om omfanget af nødvendige oplysninger og syn).

Ansøgningen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

Generelle oplysninger

- navn, branche, beliggenhed og antal ansatte.

Nuværende forhold og/eller planlagte aktiviteter

- udlednings- og/eller emissionssted
- produktionstype, produktionens og/eller forarbejdningens størrelse
- produktionsprocesser
- type og mængde af råmaterialer, stoffer og/eller mellemprodukter
- omfanget og kvaliteten af ubehandlet spildevand og rågas fra alle relevante kilder (f.eks. procesvand, kølevand)
- behandling af spildevand og rågas med hensyn til type, proces og effektiviteten af forbehandling og/eller slutbehandling
- behandlet spildevand og rågas for så vidt angår mængde og kvalitet ved udløbet fra anlæggene for forbehandling og/eller slutbehandling
- mængde og kvalitet af fast og flydende affald, der fremstilles under processen og behandlingen af spildevand og rågas
- behandling af fast og flydende affald
- oplysninger om foranstaltninger til forebyggelse af driftssvigt og uforsætlige udslip
- miljøets nuværende tilstand og de mulige virkninger herpå.

Alternativer og deres forskellige virkninger vedrørende f.eks. økologiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige aspekter

- andre mulige produktionsprocesser
- andre mulige råmaterialer, stoffer og/eller mellemprodukter
- andre mulige behandlingsteknologier.

2. Den vedkommende nationale myndighed skal vurdere miljøets nuværende tilstand og de planlagte aktiviteters potentielle virkninger.

3. Den vedkommende nationale myndighed udsteder tilladelsen efter en tilbundsgående vurdering med særlig opmærksomhed rettet mod ovennævnte aspekter. Der skal i tilladelsen mindst være fastlagt følgende:

- alle de komponenters egenskaber (f.eks. produktionskapacitet), som påvirker mængden og kvaliteten af udledninger og/eller emissioner
- grænseværdier for mængde og kvalitet (belastning og/eller koncentration) af direkte og indirekte udledninger og emissioner
- forskrifter om:

    - konstruktion og sikkerhed
    - produktionsprocesser og/eller -materialer
    - drift og vedligeholdelse af behandlingsanlæg
    - genvinding af materialer og stoffer samt affaldsbortskaffelse
    - type og omfang af kontrol, der skal foretages af driftslederen (selvkontrol)
    - forholdsregler der træffes i tilfælde af driftssvigt og uforsætlige udslip
    - analysemetoder
    - program for modernisering og undersøgelser, der skal foretages af driftslederen
    - program for driftslederens rapporter om overvågning og/eller selvkontrol, moderniserings- og undersøgelsesforanstaltninger.

4. Den vedkommende nationale myndighed eller en uafhængig institution, der er godkendt af den vedkommende nationale myndighed, skal:

- kontrollere omfanget og kvaliteten af udledninger og/eller emissioner ved prøveudtagning og analyse
- kontrollere, om kravene i tilladelsen er opfyldt
- tilrettelægge overvågning af de forskellige virkninger af spildevandsudledninger og emissioner til luften
- om nødvendigt revidere tilladelsen.

BILAG IV

Forebyggelse af forurening fra skibe

Regel 1: Samarbejde

De kontraherende parter skal i spørgsmål om beskyttelse af Østersøområdet mod forurening fra skibe samarbejde:

a) i Den Internationale Søfartsorganisation, navnlig om at udforme internationale regler, der bl.a. er baseret på de grundlæggende principper og forpligtelser i denne konvention, og som ligeledes omfatter fremme af anvendelsen af den bedste tilgængelige teknologi og den bedste miljømæssige praksis, som defineret i bilag II;

b) om en effektiv og harmoniseret gennemførelse af de regler, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

Regel 2: Hjælp ved efterforskning

De kontraherende parter skal, medmindre andet følger af denne konvention, artikel 4, stk. 3, i passende omfang bistå hinanden med efterforskningen af overtrædelser af den gældende lovgivning om foranstaltninger til forebyggelse af forurening, som har fundet sted, eller som formodes at have fundet sted inden for Østersøområdet. Denne bistand kan omfatte, men er ikke begrænset til, kompetente myndigheders kontrol af oliejournaler, journaler for skadelige stoffer, skibsdagbøger og maskindagbøger, udtagning af olieprøver med henblik på analytisk identifikation.

Regel 3 Definitioner

I dette bilag gælder følgende:

1. Ved "administration" forstås den kontraherende parts regering, under hvis myndighed skibe drives. For et skib, som er berettiget til at føre et lands flag, er administrationen dette lands regering. For faste eller flydende platforme, som drives med henblik på undersøgelse og udnyttelse af den del af havbunden og dennes undergrund, som støder op til en kyststrækning, over hvilken kyststaten udøver højhedsret med hensyn til undersøgelse og udnyttelse af deres naturressourcer, er administrationen denne kyststats regering.

2. a) Ved "udtømning" forstås i forbindelse med skadelige stoffer eller udløb, som indeholder sådanne stoffer, enhver udledning, uanset hvordan den er forårsaget, fra et skib, herunder enhver udstrømning, bortskaffelse, overløb, udsivning, udpumpning, emission eller tømning.

b) "Udtømning" indbefatter ikke:

(i) dumpning som defineret i konventionen om forebyggelse af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, udfærdiget i London den 29. december 1972; eller

(ii) udledning af skadelige stoffer, som stammer direkte fra undersøgelsen, udnyttelsen og lignende behandling til søs af undersøiske mineralforekomster; eller

(iii) udledning af skadelige stoffer med henblik på videnskabelig forskning vedrørende forureningsbekæmpelse eller forureningskontrol.

3. Ved udtrykket "fra nærmeste kyst" forstås den basislinje, hvorfra det pågældende territoriums ydre territorialfarvand er fastlagt i overensstemmelse med international ret.

4. Udtrykket "jurisdiktion" fortolkes ved anvendelse eller fortolkning af dette bilag efter til enhver tid gældende international ret.

5. Ved udtrykket "MARPOL 73/78" forstås den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 1973, som ændret ved protokol af 1978 hertil.

Regel 4: Anvendelse af bilagene til MARPOL 73/78

De kontraherende parter skal anvende bestemmelserne i bilagene til MARPOL 73/78, jf. dog regel 5.

Regel 5: Kloakspildevand

De kontraherende parter skal bringe bestemmelserne i denne regel, stk. A til D og F og G, i anvendelse på udtømning af kloakspildevand fra skibe i Østersøområdet.

A. Definitioner

I denne regel forstås ved:

1. "Kloakspildevand" -

a) afløbsstoffer eller andet affald fra enhver form for toiletter, urinaler eller WC-afløb;

b) afløbsstoffer fra hospitalsrum (apotek, sygelukaf, o.s.v.) udledt fra vaskekummer, vaskebaljer og afløb anbragt i sådanne rum;

c) afløbsstoffer fra steder, hvor der findes levende dyr; eller

d) andet spildevand, når det er blandet med afløbsstoffer som ovenfor defineret.

2. "Sumptank" - en tank, som anvendes til opsamling og opbevaring af kloakspildevand.

B. Anvendelse

1. Denne regel finder anvendelse på:

a) skibe på 200 bruttoregistertons og derover;

b) skibe på mindre end 200 bruttoregistertons, som er godkendt til befordring af over 10 personer;

c) skibe, som ikke har en målt bruttoregistertonnage, og som er godkendt til befordring af over 10 personer.

C. Udtømning af kloakspildevand

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne regel, stk. D, er udtømning af kloakspildevand i havet forbudt, medmindre:

a) skibet udtømmer findelt og desinficeret kloakspildevand ved anvendelse af et af administrationen godkendt system, og udtømningen sker i en afstand af mindst 4 sømil fra nærmeste kyst, eller skibet udtømmer kloakspildevand, som ikke er findelt eller desinficeret, i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst under forudsætning af, at det kloakspildevand, som har været opbevaret i sumptanke, ikke udtømmes på en gang, men udtømmes med moderat udløbshastighed, og kun når skibet gør mindst 4 knobs fart, eller

b) skibet anvender et af administrationen godkendt anlæg til behandling af kloakspildevand, og

(i) anlæggets afprøvningsresultat er anført i et dokument, som opbevares om bord;

(ii) samt at udløbet ikke frembringer synlige, i vandet flydende, faste stoffer og ikke frembringer misfarvning af det omgivende vand.

2. Når kloakspildevand blandes med affald eller spildevand, for hvilket der gælder forskellige regler for udtømning, skal de strengeste af disse regler anvendes.

D. Undtagelser

Denne regel, stk. C, finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) når udtømning af kloakspildevand fra et skib er nødvendig af hensyn til et skibs og de ombordværendes sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet; eller

b) når udtømning af kloakspildevand er en følge af skade på et skib eller dets udstyr, under forudsætning af, at der før og efter skadens indtræden er blevet iagttaget alle rimelige forholdsregler med henblik på at undgå eller mindske udtømningen.

E. Modtageanlæg

1. Hver kontraherende part skal drage omsorg for, at der i dens havne og terminaler i Østersøområdet tilvejebringes anlæg til modtagelse af kloakspildevand. Sådanne anlæg skal være tilstrækkelige til at opfylde behovet for de skibe, som måtte gøre brug af dem, uden at forsinke dem unødigt.

2. For at modtageanlæggenes rørledninger skal kunne tilsluttes skibenes udtømningsledninger, skal begge ledninger udstyres med standardkoblinger i overensstemmelser med følgende tabel:

Standarddimensioner for flanger til udtømningsledningers koblingsled

Emne	Dimension
Ydre diameter	210 mm
Indre diameter	I henhold til rørets ydre diameter
Boltringens diameter	170 mm
Flangeudskæringer	4 huller, 18 mm i diameter, anbragt med lige store mellemrum på en boltring af ovenstående diameter, udskåret til flangeomkredsen. Udskæringens bredde skal være 18 mm.
Flangetykkelse	16 mm
Bolte og møtrikker: antal og diameter	4, hver på 16 mm i diameter og i passende længde.

Flangen skal være konstrueret til rør med indre diameter op til 100 mm og skal være af stål eller andet tilsvarende materiale, som har en glat overflade. Flangen med tilhørende pakning skal kunne holde til et arbejdstryk på 6 kg/cm^2.

I skibe med konstruktionsdybgang på 5 m og derunder kan den indre diameter af udtømningsledningens koblingsled være 38 mm.

F. Syn

1. Skibe som går i fart i Østersøområdet skal underkastes nedenfor anførte syn:

a) Et første syn, før skibet sættes i fart, eller før det i denne regels stk. G foreskrevne certifikat udstedes første gang, som skal omfatte et syn af skibet, der er så effektivt, at det,

(i) når skibet er udstyret med et anlæg til behandling af kloakspildevand, sikres at anlægget opfylder de krav til dets funktion, som er baseret på normer og afprøvningsmetoder, som er anbefalet af kommissionen og som skal godkendes af administrationen;

(ii) når skibet er udstyret med et system til findeling og desinfektion af kloakspildevand, sikres, at systemet opfylder de krav til dets funktion, som er baseret på normer og afprøvningsmetoder, som er anbefalet af kommissionen og som skal godkendes af administrationen;

(iii) når skibet er udstyret med en sumptank, sikres, at kapaciteten af en sådan tank af administrationen kan anses for tilstrækkelig til opbevaring af al kloakspildevand under hensyntagen til skibets anvendelse, antallet af ombordværende og andre relevante faktorer. Sumptanken skal opfylde de krav til dens funktion, som er baseret på normer og afprøvningsmetoder, som er anbefalet af kommissionen og som skal godkendes af administrationen;

(iv) sikres, at skibet er udstyret med en rørledning til udtømning af kloakspildevand til et modtageanlæg. Rørledningen skal være forsynet med standardkobling i overensstemmelse med stk. E eller for skibe i fast fart alternativt med andre normer, som administrationen kan godkende, såsom lynkoblinger.

Dette syn skal være så effektivt, at det sikres, at udstyr, tilbehør, anordninger og materialer fuldstændig opfylder de pågældende krav i denne regel.

Administrationen skal anerkende "Typeafprøvningscertifikat" for kloakspildevandsbehandlingsanlæg, der er udstedt under andre kontraherende parters myndighed.

b) Periodiske syn med mellemrum, hvis længde fastsættes af administrationen, og som ikke må overstige fem år, der skal være så effektive, at det sikres, at udstyr, tilbehør, anordninger og materialer fuldstændigt opfylder de pågældende krav i denne regel.

2. Syn af skibet, der foretages med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i denne regel, skal udføres af administrationens embedsmænd. Administrationen kan dog overdrage synene til synsmænd, der er udpeget hertil, eller til organisationer, der er anerkendt af den. I alle tilfælde påtager vedkommende administration sig det fulde ansvar for synets fuldstændighed og effektivitet.

3. Efter at syn af et skib er blevet foretaget, må der ikke foretages nogen væsentlig ændring i udstyr, tilbehør, anordninger eller materialer som omfattes af synet, uden godkendelse fra administrationen, bortset fra direkte udskiftning af sådant udstyr eller tilbehør.

G. Certifikat

1. Efter at der har været afholdt syn i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. F i denne regel, skal der udstedes et certifikat til forebyggelse af forurening med kloakspildevand til skibe, der går i fart i Østersøområdet.

2. Et sådant certifikat skal udstedes af administrationen eller af en person eller organisation, som er behørigt bemyndiget af den. I hvert tilfælde påtager administrationen sig det fulde ansvar for certifikatet.

3. Certifikatet til forebyggelse af forurening med kloakspildevand skal opstilles som modellen i tillægget til bilag IV i MARPOL 73/78, da de kontraherende parter ligeledes er parter i MARPOL 73/78. Hvis sproget ikke er engelsk, skal teksten indeholde en oversættelse til engelsk.

4. Et certifikat til forebyggelse af forurening med kloakspildevand udstedes for en periode, som fastsættes af administrationen, og som ikke må overstige fem år.

5. Et certifikat mister sin gyldighed, hvis der uden tilladelse fra administrationen er foretaget væsentlige ændringer i udstyr, tilbehør, anordninger eller materialer, bortset fra direkte udskiftning af sådant udstyr eller tilbehør.

Bilag V

Undtagelser fra det almindelige forbud mod dumpning af affald af andre stoffer i Østersøområdet

Regel 1

I henhold til denne konventions artikel 11, stk. 2, finder forbudet mod dumpning ikke anvendelse på bortskaffelse til søs af klapmateriale, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) at dumpning af klapmateriale, der indeholder farlige stoffer anført i bilag I, kun er tilladt efter de retningslinjer kommissionen vedtager, og

b) at dumpningen sker efter særlig tilladelse forud meddelt af vedkommende nationale myndighed, enten

   i) inden for den kontraherende parts indre farvande og ydre territorialfarvand, eller

   ii) uden for de indre farvande og ydre territorialfarvand, når det er nødvendigt, efter forudgående samråd i kommissionen.

Når den kontraherende part meddeler sådanne tilladelser, skal det ske som anført i dette bilag, regel 3.

Regel 2

1. Den i denne konventions artikel 11, stk. 2, angivne nationale myndighed skal:

   a) meddele de i dette bilag, regel 1, nævnte særlige tilladelser;

   b) føre journal over arten og mængden af stof, som tillades dumpet, med angivelse af dumpningsstedet, tidspunktet for dumpningen og dumpningsmetoden;

   c) indsamle til rådighed stående oplysninger om arten og mængden af stof, som i den senere tid og indtil ikrafttrædelsestidspunktet for denne konvention er dumpet i Østersøområdet, såfremt der er mulighed for, at det pågældende dumpede stof kan forurene vandet eller organismerne i Østersøområdet eller indfanges i fiskegrej eller på anden måde foranledige skade, samt indsamle oplysninger om dumpningsstedet, tidspunktet for dumpningen og dumpningsmetoden.

2. Vedkommende nationale myndighed skal i henhold til dette bilag, regel 1, meddele særlige tilladelser til dumpning af stof, som med henblik på dumpning i Østersøområdet er:

a) lastet på dens territorium,

b) lastet af et skib eller luftfartøj, som er indregistreret inden for dens territorium eller fører dens flag, såfremt lastningen finder sted i et land, som ikke er kontraherende part i denne konvention.

3. Enhver kontraherende part skal meddele de i dette bilag, regel 2, stk. 1, litra c), anførte oplysninger til kommissionen og, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt, til andre kontraherende parter. Fremgangsmåden ved og formen for sådanne meddelelser fastsættes af kommissionen.

Regel 3

Ved meddelelse af de i dette bilag, regel 1, anførte særlige tilladelser skal vedkommende nationale myndighed tage hensyn til følgende:

a) mængde klapmateriale, som skal dumpes;

b) indholdet af farlige stoffer, som anført i bilag I;

c) beliggenhed (f.eks. dumpningsområdets geografiske placering angivet i længde og bredde, vanddybden og afstanden fra land) og dens forbindelse til områder af særlig betydning (f.eks. rekreative områder, gydepladser, reservater, fiskepladser o.s.v.);

d) hvis dumpningen sker uden for det ydre territorialfarvand tillige vandets egenskaber, nemlig:

i) hydrografiske egenskaber (f.eks. temperatur, saltholdighed, vægtfylde, variation med dybde);

ii) kemiske egenskaber (f.eks. pH-værdi, opløst ilt, næringsstofindhold);

iii) biologiske egenskaber (f.eks. primærproduktion og havbundens dyreliv);

materialet skal omfatte fyldestgørende oplysninger om årlige gennemsnitsværdier for og sæsonmæssige afvigelser i de i dette stykke omhandlede egenskaber; og

e) forekomst og virkninger af andre dumpninger, som kan have fundet sted i dumpningsområdet.

Regel 4

Indberetninger udfærdiget i henhold til denne konventions artikel 11, stk. 5, skal indeholde de oplysninger, der skal gives på den indberetningsformular, som kommissionen fastlægger.

BILAG VI

Forebyggelse af forurening fra off-shore virksomhed

Regel 1: Definitioner

I dette bilag forstås ved:

1. "Off-shore virksomhed" - enhver efterforskning efter og udvinding af olie og gas fra en fast eller flydende off-shore installation eller konstruktion, og alle hermed forbundne aktiviteter;

2. "Off-shore anlæg" - enhver fast eller flydende off-shore installation eller konstruktion, der foretager gas- eller olieefterforskning, -udvinding eller -produktionsvirksomhed, eller lastning eller losning af olie;

3. "Efterforskning" - enhver boreaktivitet, men ikke seismiske undersøgelser;

4. "Udvinding" - enhver produktion, brøndafprøvning eller stimuleringsvirksomhed.

Regel 2: Anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi og bedste miljømæssige praksis

De kontraherende parter påtager sig at forhindre og fjerne forurening fra off-shore virksomhed ved at anvende principperne for bedste tilgængelige teknologi og bedste miljømæssige praksis som defineret i bilag II.

Regel 3: Vurdering af virkninger på miljøet samt overvågning

1. Der skal foretages en vurdering af virkningerne på miljøet, før der gives tilladelse til at igangsætte off-shore virksomhed. I tilfælde af udvinding omhandlet i regel 5 skal resultatet af denne vurdering meddeles kommissionen, før der gives tilladelse til, at off-shore virksomheden kan igangsættes.

2. I forbindelse med vurdering af virkningerne på miljøet skal det havområdes miljømæssige sårbarhed omkring et foreslået off-shore anlæg vurderes, for så vidt angår følgende:

   a) områdets betydning for fugle og havpattedyr;

   b) områdets betydning som fiske- eller gydeområde for fisk og skaldyr, samt for akvakultur;

   c) områdets betydning for rekreative aktiviteter;

d) sammensætningen af sedimenter målt som: kornstørrelsefordeling, tørstof, glødetab, samlet kulbrinteindhold samt indholdet af Ba, Cr, Pb, Cu, Hg og Cd;

e) bundfaunaens talrighed og diversitet samt indholdet af udvalgte alifatiske og aromatiske kulbrinter.

3. For at overvåge følgevirkningerne af off-shore virksomhedens efterforskningsfase skal der mindst foretages de undersøgelser, der er henvist til under stk. 2, litra d), før og efter eftersforskningens afslutning.

4. For at overvåge følgevirkningerne af off-shore virksomhedens udvindingsfase skal der mindst foretages de undersøgelser, der er henvist til under stk. 2, litra d) og e), før udvinding, én gang om året under udvindingen og efter udvindingens afslutning.

Regel 4: Udledninger i efterforskningsfasen

1. Anvendelsen af oliebaseret boremudder eller mudder, der indeholder andre skadelige stoffer, skal begrænses til tilfælde, hvor det er nødvendigt af geologiske, tekniske eller sikkerhedsmæssige årsager og kun efter forudgående tilladelse fra den pågældende nationale myndighed. I sådanne tilfælde skal der træffes passende forholdsregler og tilvejebringes passende installationer for at forebygge udledningen af sådant mudder til havmiljøet.

2. Oliebaseret boremudder og borespåner, der opstår ved anvendelsen af oliebaseret boremudder, må ikke udledes i Østersøområdet, men skal bringes i land med henblik på endelig behandling eller bortskaffelse på en miljømæssigt acceptabel måde.

3. Udledning af vandbaseret mudder og borespåner kræver tilladelse af den pågældende nationale myndighed. Før der gives tilladelse, skal det påvises, at det vandbaserede mudder har et lavt toksicitets-indhold.

4. Udledning af borespåner fra anvendelse af vandbaseret boremudder må ikke tillades i særlig sårbare dele af Østersøområdet, såsom snævre eller lavvandede områder med begrænset vandudveksling og områder, der har sjældne, værdifulde eller særlig sårbare økosystemer.

Regel 5: Udledninger under udvindingsfasen

Ud over bestemmelserne i bilag IV skal følgende bestemmelser gælde for udledninger:

a) alle kemikalier og materialer skal bringes i land og må kun undtagelsesvis udledes, efter at der er givet tilladelse hertil fra den pågældende nationale myndighed i hvert enkelt tilfælde;

b) udledning af proces- og fortrængningsvand er forbudt, medmindre dets påviste olieindhold er på under 15 mg/l målt ved de metoder for analyse og prøveudtagning, som kommissionen fastlægger;

c) hvis det ikke er muligt at opnå overensstemmelse med grænseværdien ved hjælp af den bedste miljømæssige praksis og bedste tilgængelige teknologi, kan den pågældende nationale myndighed kræve passende yderligere foranstaltninger for at forebygge en eventuel forurening af havmiljøet i Østersøområdet og om nødvendigt tillade en højere grænseværdi, der imidlertid skal være så lav som mulig og i intet tilfælde må overstige 40 mg/l; olieindholdet skal måles som anført i litra b);

d) den tilladte udledning må ikke i noget tilfælde forårsage uacceptable virkninger for havmiljøet;

e) for at udnytte fremtidige udviklinger i rensnings- og produktionsteknologier skal udledningstilladelser revideres regelmæssigt af de pågældende nationale myndigheder og udledningsgrænserne skal revideres i henhold hertil.

Regel 6: Indberetningsprocedure

Hver kontraherende part skal kræve, at driftslederen eller enhver anden person, der har ansvaret for off-shore anlægget, indberetter i henhold til bestemmelserne i regel 5, stk. 1, i bilag VII til denne konvention.

Regel 7: Beredskabsplanlægning

Hvert off-shore anlæg skal have en beredskabsplan mod forurening, der er godkendt i henhold til en af pågældende nationale myndighed fastlagte procedure. Planen skal indeholde oplysninger om alarmerings- og kommunikationssystemer, tilrettelæggelse af en eventuel indsats, en liste over udlagt udstyr og en beskrivelse af de forholdsregler, der skal tages ved forskellige typer forureningshændelser.

Regel 8: Nedlagte off-shore anlæg

De kontraherende parter skal sikre, at forladte, ubenyttede off-shore anlæg og forliste off-shore anlæg fuldstændigt fjernes og bringes i land under ejerens ansvar, og at de ubenyttede borebrønde forsegles.

Regel 9: Informationsudveksling

De kontraherende parter skal til stadighed udveksle oplysninger gennem kommissionen om lokaliseringen og arten af al planlagt eller fuldført off-shore virksomhed og om arten og omfanget af udledninger samt om de beredskabsforanstaltninger, der er truffet.

BILAG VII

Indsats ved forureningshændelser

Regel 1: Generelle bestemmelser

1. De kontraherende parter forpligter sig til konstant at kunne sætte ind ved forureningshændelser, der truer havmiljøet i Østersøområdet. Dette indebærer udstyr samt skibe og personel, der er egnet til indsats i såvel kystfarvande som på det åbne hav.

2. a) Ud over de i artikel 13 omtalte hændelser skal den kontraherende part ligeledes straks anmelde de forureningshændelser, der opstår inden for dets indsatsområde, som indvirker eller måtte indvirke på andre kontraherende parters interesser.

   b) I tilfælde af en større forureningshændelse skal andre kontraherende parter og kommissionen ligeledes informeres så hurtigt som muligt.

3. De kontraherende parter er enige om at de, alt efter deres kapacitet og til rådighed stående relevante ressourcer samarbejder i indsatsen ved forureningshændelser, når sådanne hændelsers alvor berettiger det.

4. Derudover skal de kontraherende parter træffe andre foranstaltninger for at:

   a) foretage regelmæssig overvågning ud for deres kyst; og

   b) på anden måde samarbejde og udveksle oplysninger med de kontraherende parter for at forbedre indsatskapaciteten ved forureningshændelser.

Regel 2: Beredskabsplanlægning

Hver kontraherende part skal opstille en national beredskabsplan og i samarbejde med andre kontraherende parter om nødvendigt, bilaterale eller multilaterale planer for en fælles indsats ved forureningshændelser.

Regel 3: Overvågning

1. For at forhindre overtrædelser af gældende bestemmelser om forebyggelse af forurening fra skibe skal de kontraherende parter individuelt eller i samarbejde opstille og gennemføre overvågningsvirksomhed,

der dækker Østersøområdet, for at kunne lokalisere og overvåge olie og andre stoffer som udledes i havet.

2. De kontraherende parter skal træffe passende foranstaltninger til at foretage den i stk. 1 omfattede overvågning ved bl.a. at anvende luftbåren overvågning med fjernmålingssystemer.

Regel 4: Indsatsområder

De kontraherende parter skal så snart som muligt enten bilateralt eller multilateralt træffe aftale om de dele af Østersøområdet, hvor de skal foretage overvågning og gå i aktion, når der opstår eller måtte opstå en større forureningshændelse. Sådanne aftaler skal ikke have forret for andre aftaler, som de kontraherende parter har indgået om samme emne. Nabostater skal sikre sig samordning af de forskellige aftaler. De kontraherende parter skal informere hinanden og kommissionen om sådanne aftaler.

Regel 5: Indberetningsprocedure

1. a) Hver kontraherende part skal kræve, at skibsførere eller andre personer, som har kommando over et skib, der fører dens flag, straks indberetter enhver hændelse på deres skib, som medfører eller måtte medføre udledning af olie eller andre skadelige stoffer.

   b) Indberetning skal ske til den nærmeste kyststat og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 og protokol I i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokol af 1978 hertil (MARPOL 73/78).

   c) De kontraherende parter skal kræve, at skibsførere eller andre personer, som har kommando over et skib, og piloter i luftfartøjer straks og i overensstemmelse med dette system skal indberette ethvert større udslip af olie eller andre skadelige stoffer, der er observeret på havet. Sådanne indberetninger bør så vidt muligt indeholde følgende oplysninger: tidspunkt, position, vind- og søforhold, og det observerede udslips art, omfang og mulige kilde.

2. Bestemmelserne i stk. 1, litra b), skal ligeledes anvendes, for så vidt angår dumpning foretaget i henhold til bestemmelserne i artikel 11, stk. 4, i denne konvention.

Regel 6: Beredskabsforanstaltninger på skibe

1. Hver kontraherende part skal kræve, at skibe, der har beføjelse til at føre dens flag, om bord har en beredskabsplan for olieforurening som krævet ved og i overensstemmelse med bestemmelserne i MARPOL 73/78.

2. Hver kontraherende part skal kræve, at skibsførere af skibe, der fører dens flag, eller i tilfælde af faste eller flydende platforme, der henhører under dens jurisdiktion, de personer, som har kommando over platforme, i tilfælde af en forureningshændelse og på anmodning af de pågældende myndigheder skal give sådanne detaljerede oplysninger om skibet og dets last, eller i tilfælde af platforme om deres produktion, som er relevante for indsatsen til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening af havet samt at de skal samarbejde med disse myndigheder.

Regel 7: Indsatsforanstaltninger

1. Den kontraherende part skal, når der sker en forureningshændelse på dens indsatsområde, foretage den fornødne vurdering af situationen og tage passende forholdsregler for at undgå eller mindske de heraf følgende forureningsvirkninger.

2. a) Kontraherende parter skal anvende mekaniske midler i indsatsen mod forureningsulykker, jf. dog litra b).

b) Kemikalier må kun anvendes i undtagelsestilfælde og efter godkendelse i hver enkelt tilfælde af den pågældende nationale myndighed.

3. Når et udslip driver eller måtte drive ind i en anden kontraherende parts indsatsområde, skal denne part straks underrettes om situationen og om de iværksatte forholdsregler.

Regel 8: Assistance

1. I henhold til bestemmelserne i regel 1, stk. 3:

a) har en kontraherende part ret til at anmode om assistance fra andre kontraherende parter, når den bekæmper en forureningshændelse til havs; og

b) de kontraherende parter skal gøre deres yderste for at yde denne assistance.

2. Kontraherende parter skal tage alle fornødne juridiske og administrative forholdsregler for at lette:

a) ankomsten til, anvendelsen i og afgangen fra dens territorium af skibe, luftfartøjer og andre transportmidler, der er involveret i indsatsen ved en forureningshændelse, eller som transporterer personel, gods, materialer og udstyr, der bruges i indsatsen; og

b) hurtig bevægelse til, gennem og fra dens territorium af personel, gods, materialer og udstyr omhandlet i litra a).

Regel 9: Godtgørelse af assistanceomkostninger

1. De kontraherende parter skal bære de omkostninger, der er forbundet med den i regel 8 omhandlede assistance i overensstemmelse med denne regel.

2. a) Hvis foranstaltningen blev truffet af en kontraherende part på udtrykkelig anmodning af en anden kontraherende part, skal den anmodende part godtgøre den assisterende part de omkostninger, der er forbundet med den assisterende parts indsats. Hvis anmodningen annulleres, skal den anmodende part bære de omkostninger, som den assisterende part allerede har haft eller har indgået.

b) Hvis indsatsen blev foretaget af en kontraherende part på eget initiativ, bærer denne part selv omkostningerne forbundet hermed.

c) Principperne i litra a) og b) gælder, medmindre de pågældende parter er blevet enige om andet i hvert enkelt tilfælde.

3. Medmindre der aftales andet, skal omkostningerne ved den indsats, en kontraherende part har foretaget på anmodning af en anden part, beregnes rimeligt efter den assisterende parts lov og normale praksis med hensyn til godtgørelse af sådanne omkostninger.

4. Bestemmelserne i denne regel må ikke på nogen måde fortolkes således, at de krænker de kontraherende parters ret til fra tredjeparter at få godtgjort omkostninger forbundet med indsatsen ved en forureningshændelse under andre gældende bestemmelser og regler i international ret og nationale eller overnationale bestemmelser.

Regel 10: Regelmæssigt samarbejde

1. Hver kontraherende part skal meddele de andre kontraherende parter og kommissionen oplysninger om:

a) dens organisation for bekæmpelse af udslip af olie og andre skadelige stoffer;

b) dens bestemmelser og andre anliggender, som direkte omhandler beredskabet til og indsatsen ved forurening på havet med olie og andre skadelige stoffer;

c) den myndighed, der er ansvarlig for at modtage og videresende indberetninger om havforurening med olie og andre skadelige stoffer;

d) de myndigheder, der er ansvarlige for sager vedrørende gensidig assistance, information og samarbejde mellem de kontraherende parter i henhold til dette bilag; og

e) foranstaltninger, der træffes i henhold til regel 7 og 8 i dette bilag.

2. De kontraherende parter skal udveksle oplysninger om forsknings- og udviklingsprogrammer, resultaterne vedrørende måder hvorpå havforurening med olie og andre skadelige stoffer kan bekæmpes og erfaringer fra overvågning og bekæmpelse af sådan forurening.

3. De kontraherende parter skal regelmæssigt afholde fælles beredskabsøvelser samt alarmeringsøvelser.

4. De kontraherende parter skal samarbejde med Den Internationale Søfartsorganisation i spørgsmål om gennemførelse og videreudvikling af den internationale konvention om beredskab, bekæmpelse og samarbejde i forbindelse med olieforurening.

Regel 11: HELCOM-bekæmpelseshåndbog

De kontraherende parter er enige om så vidt det er praktisk muligt at anvende de principper og regler, der er anført i håndbogen om samarbejde ved bekæmpelse af havforurening, der specificerer dette bilag, og som er vedtaget af kommissionen eller af den komité, kommissionen har udpeget til dette formål.

ISSN 0254-1459

KOM(93) 285 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14

Katalognummer : CB-CO-93-318-DA-C

ISBN 92-77-56893-3

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg